

forkastedes med 30 Stemmer mod 7, har nærværende Udvalgs Fleertal dog fundet sig foranlediget til at gjenoptage dette Spørgsmaal og stille Forslag i saa Henseende, hvorved bemærkes, at i en Skrivelse af 26de November f. A. fra Frederiksberg Communalbestyrelse, hvilken Skrivelse er omdeelt til Rigsdagens Medlemmer, er der udtrykkelig andraget paa en Forandring i denne Retning.

Ligesom Landstingets Udvalg har ogsaa nærværende Udvalg maattet henvende sin Opmærksomhed paa de særlige Forhold, som for Frederiksberg og Marstal finde Sted med Hensyn til Bausfæltigheden ved for disse Communer at gjøre Stedets Retstjent til Formand for Communalbestyrelsen. Ogsaa dette Hensyn nødvendiggjør Forslag til Ændringer for de nævnte tvende Communer's Vedkommende. Et Mindretal antager derhos, at disse Ændringer ligeledes kunne udstrækkes til samtlige de paagjældende Communer, navnlig forsaavidt deres Stilling til Amtsrådet forbliver uforandret.

Om andre særlige Forhold i de mindre Communer har Udvalget efterhaanden gjennem forskellige af sine Medlemmer erhvervet en Deel Oplysninger og ligeledes forsøgt at indordne de herved modtværende Ændringer i Lovforslaget.

Medens der med Hensyn til de væsentligste af alle disse Ændringer har været Enighed i Udvalget, har dette derimod deelt sig i et Fleertal og et Mindretal med Hensyn til det Spørgsmaal, om der er Grund til at give det foreliggende Lovforslag en mere almindelig Charakter, saa at fremtidigt ogsaa andre end de 6 Communer, hvorom der for Tiden er Tale, kunde indordnes derunder, og om det overhovedet er ønskeligt eller nødvendigt at berare en fjerde Art Communer her i Landet foruden dem, der alt bestaae i Hensyn til Loven af 4de Mars 1857 om Bestyrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender, Loven af 6te Juli 1867 om Landcommuner's og Loven af 26de Mai 1868 om Kjøbstadcommuner's Styrelse.

Fleertallet antager nemlig med Hensyn til dette Spørgsmaal, at der ikke er tilstrækkelig Grund til at tilvejebringe en almindelig Lov

om en saadan 4de Art af Communer, men at man kun bør holde sig til de 6 Communer, som for Tiden have en blandet Charakter. Hvad disse 6 Communer angaaer, synes det derhos at frembyde sig for Betragtningen som en naturlig Folge af Forholdenes Udvikling, at Frederiksberg sammensmeltes med Kjøbenhavns og muligviis Nørresundby med Aalborg Commune, medens der gives de øvrige fire Communer Afgang til efter særlig fremsat Ønske fra hver især enten at blive rene Kjøbstad- eller rene Landcommuner.

Idet Fleertallet maa ønske, at Regjeringen vil gjøre Muligheden af en saadan Ordning til Gjenstand for Overveelse, navnlig ogsaa med de paagjældende Communer selv, maa man dog tillige erkjende, at der i hvert Fald vil for de fleste af disse Communer's Vedkommende behøves en Overgangstid, og at der synes at være al Grund til i et saadant muligviis længere Tidsrum ikke at negte dem Deelagtighed i den noget friere Selvstyrelse og større kommunale Myndighed, som samtlige øvrige Communer i Landet nu have opnaaet. Og naar det saaledes maa billiges, at et Lovforslag herom er forelagt Rigsdagen, maa flere af Udvalgets Medlemmer ligeledes bifalde, at dette omfatter alle de paagjældende Communer under Et, idet der ikke synes at være Noget til Hinder for, at de forskellige Eiendommeligheder ved hver enkelt's Stilling kunne faae Plads indenfor den fælles Ramme.

Mindretallet maa derimod med Hensyn til dette Spørgsmaal billige den Tanke, at der tilvejebringes en særegen communal Ordning for Communer, hvis Stilling hverken er som Kjøbstædernes eller som Landcommuner's, men en Mellemting mellem begge. Det forekommer Mindretallet, at der navnlig ved Jernbanestationers Udvikling samt ved Anlæg af nye eller Udvidelse af ældre Bøse- og Badepladser i en ikke fjern Fremtid oftere kan blive Spørgsmaal om deslige blandede kommunale Forhold, og det synes da fra Regjeringens Standpunkt ønskeligt at have en fælles Lovgivning for deslige Tilfælde, istedetfor som hidtil at have ligesaa mange Speciallove, som der nu for Tiden gives Undtagelser fra de nævnte tre Hovedkategorier af Communallove.